

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XI. De sacrificio Missae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

esse, sed etiam ceterorum sacramentorum instar, remissionem peccatorum efficaciter operari: ac proinde nec ab Iacobo quidem fuisse institutum, sed ab eo tantum, cui peculiare est, ut gratiam & gloriam conferre possit.

ANNO
CHRISTI
1527.

De sacramento matrimonii.

Postremo matrimonium esse sacramentum, abunde factis sacrosanctæ matris ecclesiæ tum vsu tum auctoritate comprobatur. Hoc quippe sacramentum magnum est, in Christo quidem & ecclesia, quo sanctificatur vir infidelis per mulierem fidelem, & mulier infidelis per virum fidelem. Hoc honorabile coniugium, torus immaculatus, in quo non solum saluatur mulier per filiorum generationem, sed fas est unicuique vas suum possidere in sanctificatione & honore: per quod coniuges benedictionem consequuntur in filiis, nec habet in eos dæmonium potestatem, nisi ita coniugium suscipiant, ut Deum a se & a sua mente excutiant, & suæ libidini vacent sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Qui negat itaque matrimonium esse sacramentum, aut denique septem sacramenta non admittit, inter hæreticos habeatur.

XI.

Prot. 21.

Quam vere a sapiente dictum est: *Vir, qui errauerit in via doctrinæ, in cætu gigantum commorabitur.* Errauit quidem Lutherus in via doctrinæ, cum quidquid agamus peccatum esse censuit. At tum demum irruit quasi gigas, & posuit in cælum os suum, cum, ne quid nostrum Deo gratum esse fateretur, sacrosanctum illud Missæ sacrificium abrogari voluit, tantopere nobis necessarium, tantis scripturæ testimoniis roboratum. Nam si omnis pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis; quod tandem proprium & peculiare nouæ legis sacrificium a sacerdote offerendum esse queat, nisi super benedictum istud corporis & sanguinis Christi symbolū, quod esu paschalis agni, manna, ceterisque propemodum omnibus Mosaicæ legis ceremoniis figuratum est? Neque enim lex esse potest, quæ sacerdotio careat: quod si sacerdotium habet, habet & sacrificium. Porro etsi Christus assiduus pro nobis pontifex non per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introiuit semel in sancta, æterna

ANNO
CHRISTI
1547.

aterna redemptione inuenta : negari tamen non potest sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech : ac proinde huius exemplo sacrificium aliquod obtulisse, quod exteriore panis & vini forma veteri illi Melchisedech oblationi responderet. Erat enim sacerdos Dei altissimi, quod utique fecit in suprema coena illa. *Nam accepto pane gratias Marc. 8. egit, & fregit, deditque discipulis suis, dicens : Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur : & ab euangelicis sacerdotibus iugi semper obseruantia praecipit iterari. Hoc facite, inquit, in Luc. 22. meam commemorationem.* Hoc enim holocaustum, haec victima pro peccato, haec hostia pacifica, hoc iuge sacrificium, haec munda (iuxta Missae nominis Hebraici rationem) oblatio, quam in omni loco Malachias praedixit offerendam, cum, repudiatis legis antiquae ceremoniis, ab ortu solis vsque ad occasum magnum esset nomen Domini in gentibus. Nihil igitur in sacrificiis maius esse potest, quam corpus & sanguis Christi, nulla potior oblatio. Quae in re, cum vniuersalis ecclesiae ritu tam aperte consentiunt Ignatius, Irenaeus, Cyprianus, Athanasius, Chrysostomus, ac reliqui posteriores, & Concilia prope innumera : ut qui contrarium sensisse praesumpserit manifestam haereseos labem incurrat.

XII.

Vnum illud videmus in primis haecenus obseruatum ab iis, qui propagandis haesibus animum intenderint, ut ea sibi dicenda putent, quae maxime placitura videantur; quo prurientes multitudinis aures demulceant, & a feuerioribus patrum auertant institutis. Hac ratione Mahometica quondam pestis inualuit. Hoc aucupio Lutherus plures illaqueat, dum simul cum culpa semper omnem cuiusvis poenae temporalis reatum aboleri contendit. Purgatorium tollit, & quo laicos grauius in clericorum odium exasperet, sacrificia, oblationes, & omnes id genus pro defunctis orationes, recens esse sacerdotum commentum impudenter asseuerat. Prauidit enim versutus artifex, nihil esse quod effreni plebeculae possit esse iucundius, quam si facillima prorsus in caelum praedicetur via, si omnis acerbae illius purgatoriae poenae decutiatur metus : si quid habeat, quod aliquo tandem praetextu sacerdotibus impingat. Ne igitur incautus forte quispiam, vastris huiusmodi blanditiis

Concil. Tom. 34.

M m m m